

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 190: Phát Đại Nguyện, Hành Đại Hạnh, Mới Có Thể Vào Cửa Phật

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 013)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Phát đại nguyện, hành đại hạnh, mới có thể vào cửa Phật.】

Những bạn đồng tu thông thường, nhất là những đồng tu sơ học, hễ nhìn thấy trên kinh nói đến “đại nguyện”, “đại hạnh”, họ liền cảm thấy lạ lẫm khó hiểu: “*Thế nào gọi là Đại? Cái nguyện tôi phát đây có đủ lớn hay không? Cái hạnh tôi tu đây có lớn hay không? Tiêu chuẩn của chữ ‘Đại’ rốt cuộc nằm ở đâu?*”

Việc này nếu như không hiểu cho rõ ràng, thì chính là sự “manh tiến” (tiền bừa, tu mù) như đã nói ở phần trước. Dẫu cho có nỗ lực tu hành chăm chỉ, tự mình cho rằng là tinh tấn, nhưng kỳ thực là manh tiến, vì chưa hiểu rõ ràng.

Thế nào gọi là Đại? Xin nói với chư vị: **Vô trụ chính là Đại, không chấp trước chính là Đại.**

Nếu quý vị hỏi tại sao? Quý vị hãy thử nghĩ xem, quý vị hễ có phân biệt thì liền có giới hạn, liền vạch ra cái vòng tròn rồi. Hễ có chấp trước thì cái vòng tròn này liền trở nên kiên cố, thì không còn lớn nữa. Rời khỏi phân biệt, chấp trước thì sẽ lớn, không còn giới hạn nữa, chữ “Đại” đó mang ý nghĩa như vậy.

Đại nguyện là không có phân biệt, không có chấp trước. Độ chúng sinh là phải độ vô lượng vô biên vô số chúng sinh, tận hư không trọn khắp pháp giới, như vậy mới là lớn. Có thật sự làm được chăng? Thật sự làm được! Ngay hiện tại liền làm được, không có phân biệt chấp trước thì làm được rồi. Khởi lên một chút phân biệt chấp trước, thì thành nhỏ hẹp rồi, liền không làm được.

Trong miệng nói phát đại nguyện: “*Tôi muốn giống như Phật diệt độ vô lượng vô biên vô số chúng sinh*”, nhưng trên thực tế bản thân vẫn có phân biệt, có chấp trước, tâm lượng rất nhỏ hẹp, thì đó chẳng phải là đại nguyện. Ly

tướng, ly nhất thiết tướng (xa rời tất cả các tướng) thì Nguyên liền lớn; hết thấy không chấp trước thì Hạnh liền lớn.

Hạnh gì vậy? Thích Ca Mâu Ni Phật ở nơi đây biểu hiện cho chúng ta xem: mặc áo, ăn cơm, đây chính là đại hạnh. Mặc áo không có phân biệt chấp trước, là đại hạnh! Phổ độ tất cả chúng sinh, làm ra tấm gương này để cho tất cả chúng sinh thấy, làm mẫu mực cho tất cả chúng sinh: đừng nên phân biệt, đừng nên chấp trước. Ăn cơm cũng không có phân biệt chấp trước, ăn cơm là đại hạnh! Là tu đại hạnh. Quý vị cho rằng đại nguyện, đại hạnh là cái gì? Chính là cái này.

Do đây có thể biết, trong cuộc sống thường ngày của chúng ta, từng chút từng chút một, quý vị cần phải rõ Lý, quý vị cần phải đắc Pháp, thì mỗi mỗi việc đều là đại nguyện, đại hạnh. Hạnh của chư Phật Như Lai, hạnh của Pháp Thân Đại Sĩ chính là ở ngay chỗ này. Đạo lý này không thể không hiểu rõ, nếu không hiểu rõ, sự tu hành của quý vị sẽ không có chỗ bắt tay vào làm.

Đây cũng là điều chúng tôi ở phần trước không ngừng nhắc nhở các đồng tu, nhất định trong từng niệm phải luôn nghĩ rằng: Chúng ta phải vì tất cả chúng sinh mà làm một tấm gương tốt. Tấm gương tốt trên Sự tuy quan trọng, nhưng trên Lý càng quan trọng hơn. Lý là thực chất, Sự là vẻ ngoài, thực chất quan trọng hơn vẻ ngoài.

Thực chất là gì? Thực chất chính là không phân biệt, không chấp trước, cái này thật sự là đại nguyện, đại hạnh. Đây chính là vào cửa Phật rồi, vào cửa Đại Thừa vậy.